

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/75/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112230381
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8112230381.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členiek senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Zlady Šimkovej v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinová 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421 proti žalovanej Slovenskej republike - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 5C/540/2012-74 zo dňa 16.12.2014 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu 1.stupňa.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Právne odôvodnil svoje rozhodnutie súd prvého stupňa ust. čl. 46 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ust. § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 písm. a/, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 3, § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. účinného k 27.09.2012, ust. § 41 ods. 2 písm. d/ zákona č. 233/1995 Z.z. účinného k 01.06.2010, ust. § 44 ods. 6 Exekučného poriadku platného do 31.08.2005, § 44 ods. 7 Exekučného poriadku platného od 01.09.2005, ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku platného od 01.12.2006 a ust. § 243 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z.

Žalobca podal dňa 27.9.2012 na Okresný súd Prešov žaloby, ktoré sa viedli pod sp. zn. 12C/212/2012, 12C/213/2012, 12C/214/2012, 12C/215/2012, 12C/216/2012, 12C/217/2012, 12C/256/2012, 12C/262/2012, 12C/265/2012, 12C/266/2012. Okresný súd Prešov tieto konania spojil na spoločné konanie a rozhodol, že konanie o týchto veciach sa bude viesť pod sp. zn. 12C/212/2012 a to uznesením č.k.12C/212/2012-7 z 09.10.2012.

Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 3NcC/33/2012-10 z 19.10.2012 vylúčil všetkých sudcov Okresného súdu Prešov z prejednávania a rozhodovania danej veci a vec prikázal Okresnému súdu Humenné. Na Okresnom súde Humenné sa konanie o spojených veciach vedie pod sp. zn. 5C/540/2012.

Žalobca podané žaloby odôvodňoval tým, že Okresný súd Prešov ako exekučný súd požiadal udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, na základe návrhu spísaného súdnym exekútorom a Okresný súd Prešov túto žiadosť prijal na ďalšie konanie a teda mu vznikla povinnosť sa danou žiadosťou zaoberať a rozhodnúť o nej v rámci zákonom stanovenej lehoty.

Podané žaloby žalobca odôvodnil tým, že súdny exekútor v súlade s ustanovením § 44 ods. 1 Exekučného poriadku predložil súdu návrh žalobcu návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným

titulom a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd takéto poverenie vydal. Následne postupom podľa ustanovenia § 44 ods. 8 Exekučného poriadku bol exekučnému súdu doručený návrh na zmenu exekútora. Žalobca očakával, že súd mu svojou činnosťou poskytne súdnu ochranu a v zákonom stanovenej lehote dôjde k reálnej zmene exekútora rozhodnutím súdu. Súd o návrhu nerozhodol včas napriek tomu, že podaný návrh spĺňal všetky formálne a materiálne podmienky ustanovené Exekučným poriadkom.

V tejto súvislosti žalobca poukázal na právnu úpravu procesného postupu exekučného súdu vo veci rozhodovania o zmene súdneho exekútora, ktorá definuje dobu určenú na prijatie rozhodnutia.

Žalobca si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatnil náhradu majetkovej škody. Tvrdil, že mu vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom. Žalobca vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému sumu 70 eur, na udržiavanie a správu informačného systému 40 eur, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu 50 eur a na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15 eur. Celkovo tak žalobca vyčíslil majetkovú škodu na sumu 175 eur.

Zároveň si žalobca vo všetkých konaniach uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal žalobca zo sumy 55,32 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu a to na základe doktríny ústavného súdu, že pri nečinnosti súdu patrí za jeden rok poškodenému suma 663,88 eur.

Zo žaloby doručenej OS Prešov dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 12C/212/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe z exekučného konania vedeného na OS Prešov voči povinnému/jej Eme Horváthovej, na základe návrhu exekútora evidovaného pod č. EX 17816/2010 (EX 1255/04). Zo spisu Okresného súdu Prešov vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola OS Prešov doručená dňa 08.11.2004, na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného pred súdnym exekútorom dňa 08.10.2004. Dňa 09.11.2004 bolo vydané poverenie. Dňa 21.09.2010 bolo vydané uznesenie o zmene súdneho exekútora, ktoré nadobudlo právoplatnosť 19.10.2010. Dňa 10.05.2013 bolo vydané uznesenie o zastavení exekúcie, ktoré nadobudlo právoplatnosť 3.7.2013.

Zo žaloby doručenej OS Prešov dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 12C/213/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe z exekučného konania vedeného na OS Prešov voči povinnému/jej Eve Kundrikovej, na základe návrhu exekútora evidovaného pod č. EX 16179/2011 (EX 577/07). Zo spisu Okresného súdu Prešov vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola OS Prešov doručená dňa 02.04.2007, na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného pred súdnym exekútorom dňa 16.03.2007. Dňa 11.4.2007 bolo vydané poverenie pre súdneho exekútora. Dňa 25.7.2011 bolo vydané uznesenie o zmene súdneho exekútora, ktoré nadobudlo právoplatnosť 9.11.2011.

Zo žaloby doručenej OS Prešov dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 12C/214/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe z exekučného konania vedeného na OS Prešov voči povinnému/jej Tomášovi Miklošovi, na základe návrhu exekútora evidovaného pod č. EX 16174/2011 (EX 56/07). Zo spisu Okresného súdu Prešov vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola OS Prešov doručená dňa 17.01.2007, na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného pred súdnym exekútorom dňa 15.12.2006. Dňa 19.01.2007 bolo vydané poverenie pre súdneho exekútora. Dňa 25.2.2008 bolo vydané uznesenie o schválení príklepu, ktoré nadobudlo právoplatnosť 10.3.2008. Dňa 7.7.2008 bolo vydané uznesenie o schválení rozvrhu výťažku dražby nehnuteľnosti povinného, ktoré nadobudlo právoplatnosť 6.8.2008. Dňa 22.8.2011 bolo vydané uznesenie o zmene súdneho exekútora, ktoré nadobudlo právoplatnosť 4.10.2011.

Zo žaloby doručenej OS Prešov dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 12C/215/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe z exekučného konania vedeného na OS Prešov voči povinnému/ej T. O., na základe návrhu exekútora evidovaného pod č. EX 16175/2011 (EX 58/07). Zo spisu Okresného súdu Prešov vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola OS Prešov doručená dňa 17.01.2007, na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného pred súdnym exekútorom dňa 15.12.2006. Dňa 19.1.2007 bolo vydané poverenie pre súdneho exekútora. Dňa 3.10.2011 bolo vydané uznesenie o zmene súdneho exekútora, ktoré nadobudlo právoplatnosť 15.11.2011.

Zo žaloby doručenej OS Prešov dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 12C/216/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe z exekučného konania vedeného na OS Prešov voči povinnému/ej J.. X., na základe návrhu exekútora evidovaného pod č. EX 2183/2005. Zo spisu Okresného súdu Prešov vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola OS Prešov doručená dňa 20.12.2005, na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného pred súdnym exekútorom dňa 15.11.2005. Dňa 2.1.2006 bolo vydané poverenie pre súdneho exekútora. Dňa 5.4.2012 bolo vydané uznesenie o zastavení exekúcie, ktoré nadobudlo právoplatnosť 15.3.2013. Dňa 2.5.2012 bolo podané odvolanie voči uzneseniu zo dňa 5.4.2012. Dňa 26.7.2012 bol podaný návrh na prerušenie konania. Dňa 31.1.2013 bolo uznesenie OS Humenné zo dňa 5.4.2012 potvrdené uznesením Krajského súdu Prešov zo dňa 31.1.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.3.2013. Dňa 27.2.2013 podané odvolanie voči uzneseniu KS v Prešove. Dňa 8.3.2013 podané dovolanie voči uzneseniu KS v Prešov. Dňa 3.4.2014 bolo vydané uznesenie Najvyššieho súdu SR, ktoré nadobudlo právoplatnosť 18.6.2014.

Zo žaloby doručenej OS Prešov dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 12C/217/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe z exekučného konania vedeného na OS Prešov voči povinnému/ej Q. B., na základe návrhu exekútora evidovaného pod č. EX 1130/2005. Zo spisu Okresného súdu Prešov vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola OS Prešov doručená dňa 13.05.2005, na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného pred súdnym exekútorom dňa 03.05.2005. Dňa 18.5.2005 bolo vydané poverenie pre súdneho exekútora. Dňa 5.4.2012 bolo vydané uznesenie o zastavení exekúcie. Dňa 4.5.2012 oprávnený podal odvolanie.

Zo žaloby doručenej OS Prešov dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 12C/256/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe z exekučného konania vedeného na OS Prešov voči povinnému/ej T. I., na základe návrhu exekútora evidovaného pod č. EX 15455/2010 (EX 1646/06). Zo spisu Okresného súdu Prešov vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola OS Prešov doručená dňa 12.09.2006, na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného pred súdnym exekútorom dňa 05.08.2006. Dňa 18.9.2006 bolo vydané poverenie pre súdneho exekútora. Dňa 19.3.2010 bolo vydané uznesenie o zmene súdneho exekútora, ktoré nadobudlo právoplatnosť 13.8.2010.

Zo žaloby doručenej OS Prešov dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 12C/262/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe z exekučného konania vedeného na OS Prešov voči povinnému/ej T. L., na základe návrhu exekútora evidovaného pod č. EX 312/2004. Zo spisu Okresného súdu Prešov vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola OS Prešov doručená dňa 26.02.2004, na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného pred súdnym exekútorom dňa 18.02.2004. Dňa 3.3.2004 bolo vydané poverenie pre súdneho exekútora. Dňa 2.7.2009 bolo vydané uznesenie o zmene súdneho exekútora. Dňa 14.4.2010 došlo k zmene exekútora. Dňa 6.5.2010 bolo podané odvolanie voči trovám.

Zo žaloby doručenej OS Prešov dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 12C/265/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe z exekučného konania vedeného na OS Prešov voči povinnému/ej O. X., na základe návrhu exekútora evidovaného pod č. EX 1229/2004. Zo spisu Okresného súdu Prešov vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola OS Prešov doručená dňa 08.11.2004, na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného pred súdnym exekútorom dňa 08.10.2004. Dňa 9.11.2004 bolo vydané poverenie pre súdneho exekútora. Dňa 11.6.2010 bolo vydané uznesenie o zmene súdneho exekútora. Dňa 22.6.2010 bolo podané odvolanie proti uzneseniu zo dňa 11.6.2010. Dňa 28.12.2012 bolo vydané

uznesenie KS Prešov o zrušení uznesenia vo výroku o trovách exekúcie, ktoré nadobudlo právoplatnosť 1.2.2013.

Zo žaloby doručenej OS Prešov dňa 27.9.2012, na základe ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 12C/266/2012 súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe z exekučného konania vedeného na OS Prešov voči povinnému/jej T. N., na základe návrhu exekútora evidovaného pod č. EX 1201/2004. Zo spisu Okresného súdu Prešov vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola OS Prešov doručená dňa 08.11.2004, na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného pred súdnym exekútorom dňa 11.10.2004. Dňa 9.11.2004 bolo vydané poverenie pre súdneho exekútora. Dňa 14.6.2010 bolo vydané uznesenie o zmene súdneho exekútora. Dňa 23.6.2010 bolo podané odvolanie proti uzneseniu zo dňa 14.6.2010. Dňa 24.10.2013 bolo vydané uznesenie KS v Prešove, na základe ktorého bola vec vrátená súdu prvého stupňa ako bezdôvodne predložená.

Z obsahu znaleckého posudku znalca doc. JUDr. L. T. U., L. č. 1/2013 súd zistil, že tento obsahuje právne hodnotenie predmetu sporu.

Súd mal za preukázané, že závery znaleckého posudku č. 1/2014 Ekonomickej univerzity v Bratislave sú všeobecné a netýkajú sa konkrétneho uplatneného nároku, lebo žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že mu vznikla materiálna škoda jednotlivými administratívnymi úkonmi tak, ako sú uvedené v znaleckom posudku.

Nároky žalobcu uplatňované v konaniach, ktoré sa pôvodne viedli na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 12C/212/2012, 12C/213/2012, 12C/214/2012, 12C/215/2012, 12C/216/2012, 12C/217/2012, 12C/256/2012, 12C/262/2012, 12C/265/2012, 12C/266/2012 sú premlčané a vzhľadom na námietku premlčania žalovanej ich z toho dôvodu súd zamietol.

Z vykonaného dokazovania, po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti tak, ako to predpokladá zákonné ustanovenie § 132 O. s. p., mal súd preukázané, že žaloba žalobcu je odôvodnená v konaní, v ktorom nedošlo k premlčaniu nároku.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca na niektorých miestach vo svojom žalobnom návrhu namieta prieťahy v konaní, je potrebné poukázať na ustanovenie § 9 Zák. č. 514/2003 Z. z. v znení k 27.9.2012, kde je explicitne uvedené, z čoho výlučne je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v zbytočných prieťahoch v konaní.

Pri nárokoch žalobcu týkajúcich sa neskorého rozhodnutia o návrhu na zmenu exekútora súd konštatoval, že nebolo účelné rozhodovať o zámene exekútora, keďže súd vyhlásil exekučné konania za neprípustné a exekúcie zastavil.

Navyše v konaniach, ktoré začali do 31.8.2005, v tom čase platná právna úprava neustanovovala povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora, k čomu došlo až s účinnosťou od 1.9.2005. S poukazom na ustanovenie § 238 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z., konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31.8.2005, ak odsek 2 neustanovuje inak.

Ustanovenie § 238 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. taxatívne vymedzuje ustanovenia Exekučného poriadku, ktoré sa použijú aj na konania začaté pred 1. septembrom 2005, avšak s výnimkou ustanovenia § 44 ods. 7 Exekučného poriadku.

Taktiež úprava obsiahnutá v ustanovení § 44 ods. 8 Exekučného poriadku platného od 1.12.2006 sa nevzťahuje na konania, ktoré sa začali pred 1.12.2006, ako to vyplýva z ustanovenia § 240 ods. 1 a 2 zákona č. 233/1995 Z. z.

Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je okrem iného nevyhnutné preukázať existenciu škody. Podľa názoru súdu žalobca nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, je možné považovať za hypotetické.

Žalobcom tvrdená majetková škoda nebola nijako preukázaná, pričom na žalobcovi je dôkazná povinnosť. Žalobca svoje tvrdenia o škode v žalobe všeobecne popísané nijako nedokladoval. Určenie výšky škody v žalobe nie je dôkaz o vzniknutej škode. Žalobca síce predložil znalecký posudok, ten sa však netýka uplatňovaného nároku, ale preukazuje náklady na administratívne činnosti, ktoré podľa jeho tvrdení vznikli žalobcovi v dôsledku komunikácie so súdom, účastníkom, exekútorom a podobne. Tu súd poukazuje na svoje skoršie odôvodnenie a má za to, že žalobca v danom prípade nepreukázal ani vznik materiálnej škody, ani jej výšku.

Z hľadiska príčinnej súvislosti medzi škodou, ktorá mala žalobcovi vzniknúť a postupom príslušného súdu, ktorý žalobca považuje za nesprávny, nemožno ustáliť, že následkom takého postupu súdu vznikla žalobcovi škoda, spočívajúca v rozdiel medzi reálne a hypoteticky vymoženou sumou. Príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou nemožno len predpokladať, ale táto musí byť jednoznačne preukázaná. Keďže podmienky vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sú stanovené kumulatívne, v prípade nespĺnenia čo i len jednej z nich, nie je táto zodpovednosť daná.

Žalobca tiež uplatnil nárok na nemajetkovú ujmu. Tu zjavne opomína, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením. Uvedené zo žalobného návrhu nevyplýva a z toho dôvodu nie je preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy, ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch.

Nerozhodnutie vo veci medzitýmnym rozsudkom odôvodnil súd prvého stupňa tým, že zamietol návrh žalobcu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy čo do základu a teda nepriznal žalobcovi materiálnu škodu a nemajetkovú ujmu v žiadnom rozsahu. Teda rozhodnutie o základe nároku žalobcu stratilo svoje opodstatnenie a preto súd medzitýmny rozsudok vo veci nevydal.

Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 151 ods. 1, 2 O.s.p. Uviedol, že žalovaná bola v konaní úspešná, avšak trovy konania v lehote do troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia si nevyčísliła a zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia jej žiadne trovy konania nevyplývali, súd preto o trovách konania rozhodol tak, že žalovanej ako úspešnému účastníkovi ich nepriznal.

Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalobca. Právne odôvodnil svoje odvolanie tak, že došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. Namietal, že postupom súdu bola mu odňatá možnosť konať pred súdom (§ 221 ods.1 písm.f/ O.s.p. v spojení s ust. § 205 ods.2 písm.a/ O.s.p.), zároveň, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 221 ods.1 písm.h/ O.s.p. v spojení s ust. § 205 ods.2 písm.a/ O.s.p.). Zároveň, že nedostatočne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (ust. § 205 ods.2 písm.c/ O.s.p.) a napokon, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ust. § 205 ods.2 písm.f/ O.s.p.).

Žalobca namietal, že riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania a uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôkazmi. Súd preto nemohol postupovať podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednať v neprítomnosti žalobcu. Ak tak spravil, odňal tým žalobcovi právo na konanie pred súdom. Zároveň poukázal na ust. § 15 Občianskeho súdneho poriadku s tým, že uskutočnil podanie, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Namietal rozhodnutie krajského súdu, ktoré má byť v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných Krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. Upozornil na právny názor Krajského súdu v Trnave, ale aj na právny názor Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Prešove, z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove dokonca citoval.

Ďalej namietal, že podal ústavnú sťažnosť pre porušenie práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Preto v konaní mali byť uskutočnené len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Konečné meritórne rozhodnutie súdom neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Žalobca podáva proti rozhodnutiu o zamietnutí o návrhu na prerušenie konania odvolanie, pričom v čase podania odvolania

o zamietnutí žaloby nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Súd prvého stupňa sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval žiadosť žalobcu o zrušenie nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. V žiadosti sa pritom zdôrazňovalo, že žalobca trvá na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Žalobca sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovaného, ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Žalobca sa nemal možnosť vyjadriť ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Za takejto procesnej situácie došlo k degenerácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu, ako aj odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. Súd sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že žalobcom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Zároveň je potrebné uviesť, že na splnenie zákonnej lehoty, resp. na konanie bez zbytočných prieťahov a na konanie bez neodôvodnenej nečinnosti exekučného súdu je dôležité skúmať nie len samotný moment, kedy exekučný súd rozhodol o poverení, ale aj moment, kedy poverenie doručil príslušnému súdnemu exekútorovi. Súd rozhodol bez toho, aby umožnil žalobcovi s cieľom ovplyvniť rozhodnutie všeobecného súdu vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci. Žalobca ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení.

Žalobca ďalej namietal, že z dôvodu, že sa vo veci neuskutočnilo ústne pojednávanie bolo i porušené jeho právo na kontradiktórny súdny proces. Za stavu, kedy sa žalovaný vôbec nevyjadril k podanej žalobe, mal súd umožniť žalobcovi uplatňovať svoje stanoviská k skutkovým ale aj právnym otázkam nastoleným samotným súdom v súvislosti s nesprávnym úradným postupom a výškou spôsobenej škody. Zároveň žalobca upozornil, že súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu určil sám. Ak zistil, že existuje okolnosť brániaca vydať pre žalobcu pozitívne rozhodnutie, musel vo všeobecnosti o tom informovať účastníkov konania v spore a umožniť im, aby sa k tomu kontradiktórne vyjadrili. Súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Za dôkaz však v danom konaní môžu slúžiť len listiny založené v exekučnom spise, a to vzhľadom k faktu, že vec sa týka nesprávneho úradného postupu štátneho orgánu.

Ak žalovaný nereagoval na výzvu súdu, aby predložil písomné vyjadrenie k žalobnému návrhu v zmysle ustanovenia § 114 ods. 3 O.s.p., mal súd rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O.s.p. Skutkovým základom sa mal stať žalobcom tvrdý skutkový stav. Žalobca navrhol vykonať dokazovanie všetkými listinami, ktoré tvoria exekučný spis.

Súd zamietol žalobu v časti náhrady skutočnej škody z dôvodu jej neodôvodnenosti. V odôvodnení sa zaoberá len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu a opisuje ako škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s konaním dlžníka. Súd však úplne ignoroval všetky tvrdenia žalobcu o majetkovej škode, ktorá vznikla z titulu na udržanie a správu informačného systému a z titulu výdajov na administratívne spracovanie textov urgencií, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií, na poštovné a telekomunikačné výdaje (urgovanie a kontrola stavu konania na exekučnom súde). V tejto časti je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Je prejavom svojvôle súdu a je potrebné ho ako arbitrárne zrušiť. V tejto súvislosti poukázal na čl. 6 Dohovoru a ust. § 157 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku. Zároveň poukázal aj na znenie Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. III.ÚS 36/2010. Z odôvodnenia rozsudku vôbec nie je zrejmé, akou úvahou súd dospel k jednoznačne a nepochybne k presvedčeniu o tom, že majetková škoda nevznikla. Rovnako sa to týka aj nemajetkovej ujmy. Zároveň čo do presvedčivosti rozhodnutia poukázal na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 243/2007 z 19.06.2008, ktorý sa týka extrémneho nesúladu právnych záverov s vykonanými skutkovými zisteniami. Zároveň namietal, že skutkový dej vo veci, teda aj skutkový základ v tomto konaní je jedinečný, pričom súd odôvodnil svoje negatívne rozhodnutie úplne rovnakými dôvodmi opísanými tými istými vetami ako v iných svojich rozhodnutiach, v ktorých vystupuje žalobca a žalovaný, avšak v ktorých bol rozdielny skutkový dej, a teda aj skutkový základ. Žalobca nesúhlasí ani s tvrdením, že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil dlžník (povinný). Pravým právnym titulom je v danej veci nesprávny úradný postup exekučného súdu a za ten dlžník nemôže niesť zodpovednosť. Žalobca pri špecifikácii majetkovej škody výslovne uviedol, že vyčíslenie vychádza z účtovnej agendy, pričom z dôvodu ochrany osobných údajov, obchodného tajomstva a dôverných informácií nie je možné korešpondenčne predložiť účtovné doklady, resp. pracovné a obchodné zmluvy. Žalobca hodlal v konaní

pred súdom prostredníctvom vykonaného pojednávania predložiť dôkazy o výške majetkovej škody a to aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Súd však dokazovanie neprípustne skrátil len na dôkazy vykonávané ex offa, žalobcu nepoučil podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci, aby tak mal priestor navrhnúť alebo predložiť ďalšie dôkazy. Navyše množstvo dôkazov vzniklo po podaní žaloby. Tieto dôkazy nemohol žalobca predložiť spolu so žalobou a nemohol ich ani predložiť neskôr, pretože nebol súdom poučený a informovaný ako to uvádza vyššie v texte.

Žalobca predložil ako dôkaz o vzniku škody znalecký posudok č. 1/2014 vypracovaný Znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave. Uvedeným znaleckým posudkom je jednoznačne preukázané, že nesprávny úradný postup mal na žalobcu negatívny dopad a objektívne spôsobil zníženie jeho majetku, a to v posudku určenej výške. Súd nevykonal dostatočné dokazovanie oboznámením sa s predloženým znaleckým posudkom. Z posudku totiž jednoznačne vyplýva, ktoré konkrétne náklady boli žalobcom vynaložené v súvislosti so správou a vedením pohľadávky. Súčasťou znaleckého posudku sú prílohy, ktoré v príčinnej súvislosti s omeškaním exekučného súdu predstavujú podrobný prehľad o vynaložených mzdových nákladoch, nákladoch za tlač, nákladoch za úpravu informačného systému, nákladoch na poštovné a nákladoch na telekomunikačné služby. Žalobca predložil znalecký posudok až po roku a pol od podania žaloby. Zadal vypracovanie znaleckého posudku ešte 01.03.2013. Jeho vypracovanie je tak dôkladné a bolo tak zložené, že trvalo viac ako rok. Táto skutočnosť je objektívnou skutočnosťou, ktorú žalobca nevie ovplyvniť. V konaní tak boli preukázané všetky zákonné podmienky pre vznik nároku na náhradu škody, a to vznik škody, existencia nesprávneho úradného postupu a príčinná súvislosť medzi škodnou udalosťou a škodou. V konaní bolo potrebné rozhodnúť v súlade so žalobným petitom, a to pri najmenšom navrhovaný medzityýmym rozsudkom.

Súd vo svojom rozhodnutí vôbec nevysvetlil, prečo nekonštatoval že došlo k porušeniu práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov založeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ako aj práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv. Ústavný súd rovnako tak stanovil, že žalobca má ako účastník konania aj právo na to, aby každý spor alebo iná právna vec sa pred vnútroštátnym súdom rozhodovala na základe správneho a adekvátneho právneho základu. Predsa sám súd zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase a pre túto nečinnosť a nesprávny úradný postup nenašiel žiaden objektívne udržateľný ospravedlňujúci dôvod. Rozhodnutie súdu je vnútorne rozporné. Napriek tomu, že súd zistil porušenie práva, nekonštatoval ho a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy žalobcovi. Rozhodnutie založené na skutkovej a právnej chybe súdu nie je v právnom štáte udržateľné.

Ak bol súdu doručený v čase predchádzajúceho nariadeného súdneho pojednávania návrh žalobcu na prerušenie konania z dôvodu, že prebieha konanie o prejudiciálnej otázke, ktorou je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd na základe ústavnej sťažnosti podanej na Ústavnom súde SR, bol súd povinný pred samotným rozhodnutím vo veci samej o tomto návrhu osobitne rozhodnúť. Na podporu uvedeného tvrdenia poukázal žalobca na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/174/2014.

Vzhľadom na uvedenú argumentáciu navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vrátil vec na opätovné prejednanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu dňa 01.12.2015 a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vo veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo. Odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca podal žaloby na plnenie o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. V týchto žalobách, ktoré podal na Okresný súd Prešov dňa 27.09.2012 žiadal, aby nadriadený súd rozhodol pred prvým pojednávaním vo veci o prikázanie veci inému súdu, pretože sudcovia miestne a vecne príslušného Okresného súdu Prešov sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vzhľadom na ich pomer k veci a účastníkom konania.

Na túto námietku žalobcu reagoval Okresný súd Prešov tak, že sa jednotliví sudcovia vyjadrili k námietke zaujatosti. Následne bola vec predložená Krajskému súdu v Prešove, ktorý uznesením č.k. 3NcC/33/2012 - 13 zo dňa 19.10.2012 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Prešov sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vo veci a vec bola prikázaná Okresnému súdu Humenné. Námietka žalobcu, že vo veci bolo rozhodované nezákonným sudcom preto nie je dôvodná. Sám žalobca v odvolaní poukazuje i na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, pričom z jedného z týchto odôvodnení aj citoval. Vo veci nerozhodoval Okresný súd v Prešove, ktorého sudcov žalobca v žalobe namietal, ale Okresný súd v Humennom, ktorému bola vec prikázaná Krajským súdom v Prešove.

Z obsahu spisu z č.l. 17 ďalej vyplýva, že súd, ktorému vec bola prikázaná, teda Okresný súd Humenné, vytýčil termín pojednávania na deň 04.04.2013 o 10.00 hod. na č. dverí 328. Účastníkom konania i právneho zástupcovi žalobcu zaslal predvolanie, ale i uznesenie, ktorým ho poučil okrem iného o povinnosti označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení podľa ust. § 120 ods. 1 až 4 O.s.p. Uznesenie bolo doručené právneho zástupcovi žalobcu dňa 12.02.2013, pričom právny zástupca žalobcu oznámil konajúcejmu súdu podaním, ktoré je založené na č.l. 21 spisu, dňa 28.02.2013, že obdržal poučenie a v danom štádiu konania trvá na tom, aby bolo vo veci nariadené súdne pojednávanie. Teda aj ďalšia odvolacia námietka o tom, či bol alebo nebol žalobca poučený podľa § 120 O.s.p. nie je dôvodná.

Vo veci na č.l. 22 až č.l. 31 spisu sa nachádza vyjadrenie žalovanej k žalobe. Obsah tohto vyjadrenia cituje i súd prvého stupňa v dôvodoch svojho rozhodnutia.

Na č.l. 33 spisu sa nachádza podanie právneho zástupcu žalobcu, v ktorom ospravedlňuje svoju neúčast na pojednávaní dňa 04.04.2013 o 10.00 hod. a zároveň uvádza, že má vedomosť o tom, že bolo zo strany žalovanej doručené súdu vyjadrenie k žalobe a že toto vyjadrenie nebolo doručené žalobcovi. Zároveň žalobca oznámil súdu prvého stupňa, že predkladá návrh na doplnenie dokazovania s tým, že zadal objednávku na spracovanie znaleckého posudku, ktorý vyčíslí výšku vzniknutej škody v dôsledku v žalobe opísaných skutočností, za ktoré zodpovedá žalovaná.

Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že pojednávanie bolo odročené z 04.04.2013 na neurčito.

Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že pri listine na č.l. 40 spisu je pripojená doručka o doručení vyjadrenia žalovanej právneho zástupcovi žalobcu dňa 17.04.2013. Z uvedeného vyplýva, že aj ďalšia odvolacia námietka žalobcu o nedoručení vyjadrenia žalovanej k žalobe, resp. k žalobám spojeným na spoločné konanie nie je dôvodná.

Žalobca v jednotlivých žalobách, tak ako boli spojené na spoločné konanie, presne popísal, čoho sa domáha a tvrdil, že neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene exekútora pristúpi až po veľmi dlhej dobe. Zároveň tvrdil, že podľa procesných pravidiel je založená zákonná povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Žalobca presne popísal aj číslo exekučného spisu v jednotlivých veciach, meno a priezvisko dlžníka i dátum narodenia dlžníka. Zároveň presne v každej veci popísal aj číslo zmluvy o úvere. Zároveň aj presne číslo poverenia, tak ako bolo registrované. Zároveň žalobca v žalobe uviedol, že objektívne nemôže predložiť rovnopis príslušného návrhu na vykonanie exekúcie, pretože tento doručoval zvolenému súdnemu exekútorovi a nie súdu. Preto sa snaží vyriešiť prekážky vyplývajúce z vyššie uvedených skutočností práve tým, že za dôkaz označuje príslušný spis exekučného súdu, ktorý obsahuje všetky podstatné listiny vysvetľujúce právne významné skutočnosti. Žalobca používa na označenie exekučnej veci všetky informácie, ktoré má k dispozícii a ktoré pozná.

Z obsahu spisu, konkrétne z č.l. 44 až 48 spisu vyplýva, že súd prvého stupňa žiadal od Okresného súdu Prešov zaslanie exekučných spisov k veci 5C/540/2012. Súdu prvého stupňa boli príslušné exekučné spisy doručené, chýbali však spisy proti povinným Kandríkovej, Miklošovi a Topolimu.

Podaním doručeným právnenému zástupcovi žalobcu dňa 24.09.2014 žiadal Okresný súd Humenné, aby žalobca oznámil spisovú značku Ex uvedených povinných. Právny zástupca žalobcu korešpondoval so Okresným súdom Humenné, ako to vyplýva z podania na č.l. 60 spisu označeného ako odpoveď na výzvu na uvedenie čísla exekútorského spisu Ex, kde uviedol presne čísla exekučných spisov a zároveň vysvetlil, že problém súvisiaci s nevidenciou predmetných spisov mohol vzniknúť z dôvodu, že spisové značky sú pridelenými spisovými značkami súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, ktorý bol z dôvodu podaných návrhov na zmenu exekútora z pôvodného zmenený.

Po identifikácii a zadovážení všetkých exekučných spisov súd prvého stupňa vytýčil termín pojednávania na deň 16.12.2014 o 13.15 hod na č. dverí 316, tak ako to vyplýva z č.l. 61 spisu. Predvolanie na pojednávanie bolo doručené žalobcovi dňa 28.11.2014 a právnenému zástupcovi žalobcu dňa 28.11.2014. Žalovanému tiež dňa 28.11.2014.

Z kancelárie právneho zástupcu žalobcu bola zaslaná žiadosť o poskytnutie informácie - identifikácie žaloby s tým, že žalobca žiada na všetkých listoch a rozhodnutiach súdu uvádzať jeho značku.

Súd prvého stupňa podaním zo dňa 10.12.2014, ktoré bolo právnenému zástupcovi žalobcu doručené dňa 15.12.2014, oznámil žalobcovi jeho identifikačnú značku ZE-5251-2707 (č.l. 65 spisu). Uvedená skutočnosť bola zaslaná do kancelárie právneho zástupcu žalobcu aj mailom, tak ako to vyplýva z č.l. 66 spisu.

Dňa 16.12.2014, teda v deň konania pojednávania bez doručenia zaručeným elektronickým podpisom, ako to vyplýva z pečiatky Okresného súdu Humenné na č.l. 67 spisu, bolo zaslané ospravedlnenie neúčasti právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní dňa 16.12.2014, teda v ten istý deň. Toto podanie bolo odosielané do podateľne Okresného súdu v Humennom dňa 15.12.2014 o 17.43 hod, teda po skončení pracovnej doby podateľne Okresného súdu. Právny zástupca žalobcu požiadal o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní a odročenie pojednávania na iný vhodný termín z dôvodu, že v určenom čase boli vytýčené pojednávania na Okresnom súde Trenčín sp. zn. 27C, 17C, v čase od 8.00 hod do 14.00 hod. Klient trvá na účasti splnomocneného advokáta, vylúčil substitúciu. Zároveň žiadal, aby sa nekonalo v neprítomnosti a žiadal o doručenie zápisnice z pojednávania.

Z obsahu spisu ďalej vyplýva, konkrétne z č.l. 49, že žalobca ako dôkaz predložil znalecký posudok. Predloženie jeho originálu v každom súdnom konaní by bolo z pohľadu finančného veľmi náročné, a to technicky aj personálne. Preto bol súdu zaslaný jediný originál do spisu uvedený v prílohe. Z prílohy oznámenia o založení originálu znaleckého posudku do súdneho spisu vyplýva, že znalecký posudok je založený v spise 21C/363/2012 Okresného súdu Humenné. Z obsahu tohto podania vyplýva, že ide o dôkaz s tým, že majetková škoda v každom konkrétnom individuálnom prípade neskorého rozhodnutia súdu o udelení poverenia dosahuje hodnotu minimálne 30,76 Eur a majetková škoda v každom konkrétnom individuálnom prípade neskorého rozhodovania o zmene súdneho exekútora dosahuje hodnotu minimálne 31,68 Eur.

Súd prvého stupňa na pojednávaní dňa 16.12.2014 konštatoval, že sa nedostavil žalobca, jeho právny zástupca ani žalovaný, u ktorých je doručenie vykázané. Zároveň vyhlásil uznesenie, že bude pokračovať v konaní aj v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu i žalovaného.

Súd prvého stupňa sa oboznámil so žalobou. Ide i o spisy spojené na spoločné konanie, a to prečítaním, oboznámil sa s vyjadrením žalobného návrhu, s podaním žalobcu označeným ako návrh na doplnenie dokazovania i oznámením o založení originálu znaleckého posudku. Následne vykonal dokazovanie i obsahom pripojených spisov a výpismi zo spisov vedených na Okresnom súde v Prešove v exekučných veciach pod sp. zn. 26Er/4115/2004, 26Er/602/2007, 23Er/103/2007, 23Er/101/2007, 26Er/3084/2005, 26Er/914/2005, 23Er/2735/2006, 26Er/602/2004, 26Er/4111/2004 a 26Er/4117/2004. Zároveň ako dôkaz prečítal znalecký posudok č. 1/2014 z Ekonomickej univerzity v Bratislave a znalecký posudok J.. Y.. L.. T. P., L.. Následne súd prvého stupňa vyhlásil dokazovanie za skončené.

Potom súd vo veci vyhlásil rozsudok tak, ako je to uvedené v písomnom vyhotovení rozsudku. Toto písomné vyhotovenie rozsudku ani rozsudok, tak ako bol vyhlásený, neobsahuje rozhodnutie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania.

Podľa ust. § 119 ods. 1 O.s.p., pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

Podľa ods. 2 uvedeného ustanovenia, účastník, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie pojednávania bez zbytočného odkladu, po tom, čo sa o ňom dozvedel alebo odkedy sa o ňom mohol dozvedieť, alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti ho mohol predpokladať. Návrh na odročenie pojednávania obsahuje najmä:

- a) dôvod, pre ktorý sa navrhuje odročenie pojednávania,
- b) deň, keď sa účastník o dôvode dozvedel,
- c) ak je to možné, uvedenie elektronickej adresy, telefaxu alebo telefónu, na ktoré súd bezodkladne oznámi, ako návrh posúdil.

V prejednávanej veci oznámil právny zástupca žalobcu iba pár hodín pred začiatkom nariadeného pojednávania, aj keď predvolanie naňho prevzal v dostatočnom predstihu, že existuje dôvod na odročenie pojednávania z dôvodu kolízie pojednávania na inom súde. K otázke kolízie dvoch súdnych pojednávania a otázke dopadu tejto kolízie na procesné práva účastníka sa vyjadril Ústavný súd SR v Náleze z 13.01.1999 sp. zn. I.ÚS 68/1999, v ktorom uviedol, že kolízia dvoch pojednávania toho istého účastníka v tom istom termíne na rozdielnych súdoch, o ktorých advokát vedel v dostatočnom časovom predstihu nie je akceptovateľným predpokladom uznania existencie dôležitého dôvodu na odročenie vytyčeného pojednávania. Ústavný súd na svojich záveroch zotrval, o čom svedčí i jeho uznesenie z 30.03.2005 sp. zn. III.ÚS 94/2005.

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že neboli splnené podmienky pre odročenie pojednávania z dôvodu uvádzaného právnym zástupcom žalobcu v zmysle § 119 O.s.p. Zástupca žalobcu napriek tomu, že predvolanie na pojednávanie prevzal dňa 28.11.2014 bez zbytočného odkladu neoznámil súdu dôvod na odročenie pojednávania. Nepredložil súdu doklad o predvolaní na pojednávanie na Okresný súd Trenčín. Zároveň súd prvého stupňa konštatoval, že návrh na odročenie pojednávania neobsahoval deň, keď sa účastník o dôvode pre odročenie pojednávania dozvedel. Zároveň žalobca podal množstvo žalôb obdobnej veci na súdoch v rámci Slovenskej republiky, preto si musel byť vedomí skutočnosti, že budú vytyčované pojednávania na rôznych súdoch v ten istý deň a mal si pre tento prípad zabezpečiť substitúciu.

Dôležitosť dôvodu, ktorým je odôvodňovaná žiadosť neprítomného účastníka o odročenie pojednávania podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. posudzuje vždy konajúci súd podľa konkrétnych individuálnych okolností veci. Či sú v tej ktorej veci dôležité dôvody pre odročenie pojednávania dané alebo nie sú, posudzuje konajúci súd a nie účastník konania. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca udelil plnomocenstvo zástupcovi s tým, že súhlasí, aby splnomocnená spoločnosť stanovila za seba zástupca, ak ich ustanoví viac, súhlasí, aby každý z nich konal samostatne. Odvolacia námietka žalobcu o odňatí možnosti konať pred súdom z dôvodu, že súd pojednával v jeho neprítomnosti je teda neopodstatnená.

Ust. § 205 ods. 2 O.s.p. taxatívne určuje dôvody, ktorými možno odôvodniť odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa vo veci samej. Nesprávny skutkový záver súdu prvého stupňa je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, ak súd pri hodnotení dôkazov nepostupuje podľa kritérií uvedených v ust. § 132 až § 135 O.s.p., teda jednotlivé dôkazy a všetky dôkazy ich vzájomnej súvislosti nehodnotí z hľadiska ich vierohodnosti, pravdivosti a významu pre posúdenie veci z právneho hľadiska. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, ak dôjde k omylu súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. Za mylnú aplikáciu právnych predpisov sa považuje použitie iného právneho predpisu než sa správne mal použiť alebo aplikácia správneho právneho predpisu, ale jeho nesprávny výklad.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci správne rozhodol. Na skutkových zisteniach súdu prvého stupňa, ktoré zodpovedajú vykonanému dokazovaniu sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa má podklad v zistení skutkového stavu veci. Súd prvého stupňa vyhodnotil jednotlivé dôkazy jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti s tým, že je vždy vecou súdu, ktorý z navrhnutých dôkazov vykoná. Súd prvého stupňa vykonal všetky dôkazy, ktoré navrhol vykonať žalobca vo svojich návrhoch, ktoré boli spojené na spoločné konanie.

V sporovom konaní posilnenom zásadou kontradiktórnosti majú účastníci dôkaznú povinnosť vyplývajúcu z ust. § 120 ods. 1 O.s.p., t.j. povinnosť nie len tvrdenia, ale aj preukázania nimi tvrdených skutočností. Nesplnenie dôkaznej povinnosti má za následok neunesenie dôkazného bremena podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p.

Súd prvého stupňa na základe hodnotenia vykonaných dôkazov dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, pričom na ňom je dôkazná povinnosť. Žalobcom tvrdená majetková škoda nebola ani ako preukázaná. Tvrdenia o škode v žalobe všeobecne popísané nijako nedokladoval. Určenie výšky škody v žalobe nie je dôkaz o vzniknutej škode. Žalobca síce predložil znalecký posudok, ten sa však netýka uplatňovaného nároku, ale preukazuje náklady na administratívne činnosti, ktoré podľa jeho tvrdení vznikli žalobcovi a v dôsledku komunikácie so súdom, účastníkom, exekútorom a pod. Tú súd prvého stupňa poukázal na svoje skoršie odôvodnenie a mal za to, že v danom prípade nepreukázal ani vznik materiálnej škody ani jej výšku.

Súd prvého stupňa ďalej konštatoval, že ďalšou z nevyhnutných podmienok pre priznanie nároku žalobcovi je preukázanie príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. Táto je daná vtedy, ak by škoda pri absencii nesprávneho úradného postupu nevznikla. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba škodu izolovať so všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala, pričom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku. Pre naplnenie týchto predpokladov zodpovednosti za škodu je potrebné preukázať, či nedodržanie zákonnej lehoty malo za následok zníženie či zánik možnosti žalobcu získať z titulu vedenej exekúcie plnenie. Toto žalobca nepreukázal a nedokladoval. Názor súdu prvého stupňa zodpovedá pravidlám formálnej logiky. I odvolací súd má za to, že žalobca na podporu svojich tvrdení nepredložil ani neoznačil žiaden dôkaz a teda v tomto smere neunesol dôkazné bremeno, tak ako to vyžaduje ust. § 101 O.s.p.

Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvého stupňa, že z hľadiska príčinnej súvislosti medzi škodou, ktorá mala žalobcovi vzniknúť a postupom exekučného súdu, ktorý žalobca považuje za nesprávny, nemožno ustáliť, že následkom takéhoto postupu vznikla žalobcovi škoda, spočívajúca v rozdiel medzi reálne a hypoteticky vymoženou sumou. Príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou nemožno len predpokladať, ale táto musí byť jednoznačne preukázaná. Skutočne sú podmienky vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom stanovené kumulatívne. V prípade nesplnenie čo i len jednej z nich nie je zodpovednosť daná.

Odvolací súd súhlasí s právnym názorom súdu prvého stupňa, že žalobca nepreukázal žiadnym spôsobom dôvody pre priznanie nemajetkovej ujmy, o ktorú žiadal. Pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením. Uvedené zo žalobného návrhu nevyplýva. Ako dôvod pre priznanie nemajetkovej ujmy nemôže slúžiť to, že neskorým ukončením procedúry exekučným súdom mohlo dôjsť k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným alebo k insolvenčii povinného, prípadne že táto situácia si vyžadovala kroky smerujúce k zabezpečeniu vymožitelnosti pohľadávky a príslušenstva. Možno prisvedčiť súdu prvého stupňa, že samotná žaloba tieto okolnosti udáva len ako možné riziká bez dostatočného podloženia a preukázania.

Súd prvého stupňa správne vysvetlil i to, prečo nebolo účelné rozhodnúť vo veci medzitýmnym rozsudkom. Keď bol nárok žalobcu zamietnutý, rozhodnutie o základe nároku skutočne stratilo svoje opodstatnenie.

V danom prípade nesprávny úradný postup mal spočívať v nedodržaní zákonnej lehoty stanovenej na rozhodnutie o zmene exekútora. Odvolací súd poukazuje na závery Ústavného súdu SR v rozhodnutí IV. ÚS 606/2012, kde Ústavný súd SR okrem iného zdôraznil, že aj niekoľkomesačná nečinnosť súdu nemusí zakladať porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Poukázal na to, že žalobca podával žiadosti o udelenie poverenia hromadne, teda zaťažoval súd v rovnakom čase väčším počtom podaní, a preto musel počítať s určitým technicko-administratívnym zdržaním na strane súdu, ktoré spôsobilo, že o jeho žiadosti bolo rozhodnuté s určitým časovým odstupom, čo je ústavne akceptovateľné.

Vo vzťahu k tej časti odvolania, v ktorej sa hovorí o potrebe rozhodnúť o návrhu žalobcu na prerušenie konania je potrebné dodať, že zo strany žalobcu takýto návrh v čase pred vyhlásením rozsudku doručený nebol. Takéto návrhy žalobca podával len v tých prípadoch, keď súdy nezohľadnili ním namietanú zaujatosť všetkých sudcov súdu rozhodujúceho konkrétnu exekučnú vec, v ktorej malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zakladajúcemu podľa tvrdení žalobcu nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy. V prejednáwanej veci námietke zaujatosti vyhovelé bolo a vec prejednával iný súd než ten, ktorý konal v exekučnej veci.

K odvolacej námietke žalobcu, že ako dôkaz vzniku škody predložil znalecký posudok č. 1/2014, ktorý vypracoval Znalecký ústav Ekonomickej univerzity v Bratislave a uvedeným posudkom je jednoznačne preukázané, že nesprávny úradný postup mal na žalobcu negatívny dopad a objektívne spôsobil zníženie jeho majetku a súd prvého stupňa nevykonal dostatočné dokazovanie oboznámením sa s predloženým znaleckým posudkom, z ktorého jednoznačne vyplýva, ktoré konkrétne náklady boli žalobcom vynaložené v súvislosti so správou a vedením pohľadávky, odvolací súd konštatuje, že znalecký posudok č. 1/2014 o výške vzniknutej škody, na ktorý žalobca v odvolaní poukazuje, by mal v konaní význam iba vtedy, ak by žalobca preukázal existenciu zákonných podmienok na priznanie mu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, teda základ nároku. Treba prisvedčiť súdu prvého stupňa, tak ako to uvádza v dôvodoch rozsudku. K tomu odvolací súd uvádza, že je pre rozhodnutie súdu, pokiaľ nie je základ nároku daný, ako dôkaz bezcenný. Preto sa odvolací súd odvolacími námietkami týkajúcimi sa znaleckého posudku nezaoberal.

Žalobca namieta i nesprávne odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa. Štruktúra práva na odôvodnenie rozsudku je rámcovo upravená v ust. § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia však nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument žalobcu v konaní, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie alebo zostali sporné. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania. Z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejme všetky pre rozhodnutia podstatné skutočnosti, objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia (II.ÚS 78/05, II.ÚS 76/07).

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, tak ako odvolací súd konštatoval vyššie, dospel k záveru, že právo žalobcu na riadne odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý bol odvolacím súdom preskúmaný, porušené nebolo. Odôvodnenie rozsudku obsahuje vysvetlenie skutkových zistení a záverov, ku ktorým dospel súd prvého stupňa a tiež primerané právne posúdenie týchto záverov. Súd prvého stupňa rozhodol na nariadenom pojednávaní. Predvolal účastníkov konania, tak ako konštatoval odvolací súd vyššie. Neakceptáciu ospravedlnenia právneho zástupcu žalobcu na odročenom pojednávaní riadne odôvodnil. Súd prvého stupňa obdržal vyjadrenie k žalobe, ktoré riadne doručil žalobcovi. Nebol preto dôvod rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, ako sa mylne domnieva žalobca, namietajúci túto skutočnosť v odvolaní.

Odvolací súd má za to, že nie je dôvodná ani odvolacia námietka žalobcu, že súd prvého stupňa všetky svoje rozhodnutia odôvodňuje rovnako. V danom prípade sa súd prvého stupňa zaoberal všetkými žalobami, oboznámil sa s exekučnými spismi a konštatoval, že pri nárokoch žalobcu týkajúcich sa neskorého rozhodnutia o návrhu na zmenu exekútora nebolo účelné rozhodovať o zámene exekútora, keďže súd vyhlásil exekučné konania za neprípustné a exekúcie zastavil.

Navyše v konaniach, ktoré začali do 31.8.2005, v tom čase platná právna úprava neustanovovala povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora, k čomu došlo až s účinnosťou od 1.9.2005. S poukazom na ustanovenie § 238 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z., konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31.8.2005, ak odsek 2 neustanovuje inak.

Na strane 11 odôvodnenia rozsudku súd prvého stupňa konkrétne uvádza konania, ktoré začali v roku 2004, resp. do 01.09.2005.

K odvolacej námietke žalobcu ohľadne nesústredenej činnosti súdu odvolací súd uvádza, že v danom prípade sa javí, že je to práve nesústredená činnosť žalobcu, ktorý sa neoboznámil s obsahom rozsudku súdu prvého stupňa a podal odvolanie, ktoré ako by nesmerovalo voči preskúmanému rozsudku súdu

prvého stupňa. Odvolací súd nezistil, že by súd prvého stupňa vyhodnocoval také skutočnosti, ktoré by s predmetom konania nesúviseli. Preto aj táto odvolacia námietka žalobcu nie je dôvodná.

Na základe vyššie uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 O.s.p .ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania nebolo rozhodnuté, a to v súlade s ust. § 224 ods. 1 O. s. p. za použitia ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a § 151 ods. 1 O. s. p. Aj keď v odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, táto nepodala návrh na náhradu trov odvolacieho konania. Neúspešný žalobca takýto návrh tiež nepodal, ale ani vzhľadom na výsledok odvolacieho konania by mu nárok na náhradu trov konania nemohol byť priznaný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.